

**SİYAH
BEYAZ**

ALİ KOTAN

11.01.2013 - 13.02.2013

İSİMSİZ UNTITLED, 2012
TUVAL ÜZERİ YAĞLIBOYA OIL PAINTING ON CANVAS, 100 x 100 cm

İSİMSİZ UNTITLED, 2012
TUVAL ÜZERİ YAĞLIBOYA OIL PAINTING ON CANVAS, 170 x 160 cm

HIZLANARAK YAKLAŞTIĞINDA
ZAMANIN KIZGINLIĞI...
İNİLTİLERİN, MİRINDANMALARIN,
KAÇINMALARIN, GÜNBE-
GÜN ÜSTÜMÜZE ÇÖREKLENEN
KARANLIĞIN, VAR GÜCÜYLE
YALNIZLAŞTIRDIĞI BİZLERİ ESİR
ALDIĞINDA TEPKİLERİMİZ
YAVAŞLAR, DÜŞÜNCELERİMİZ
BULANIKLAŞIR.

SANAT VE SANATÇININ İLKEL
VAR OLMA GÜDÜSÜ, ÇÖZÜLEN,
YÜZEYSELLEŞEN VE KAYGAN-
LAŞAN YENİYLE GİRDİĞİ ALIP
VERME HİSTERİSİ, ELDE EDİLME
VE TÜKETİLME CAZİBESİ,
KAÇINILMAZ OLARAK ÇIKAR-
SAL EĞİLİMLERİ YAŞATIR.
POPÜLERİTENİN YAŞAMLA
DÜZÜŞME İSTEĞİ, TOPLUMSAL
GÜDÜLERİN REDDEDİLİŞİ,
TECİMSEL BAĞIMLILIĞIN
KRONİKLEŞMESİ, ORTAMI ISLAK
VE SIVAŞAN BİR YAPIYA
DÖNÜŞTÜRÜYOR. ÜRETMENİN
DEĞİL ALGININ
YOĞUNLAŞTIRDIĞI
KAVRAMSALLIK ZAMAN ZAMAN
ÇİĞLİKLERİMİZİN DERİN
SESSİZLİĞİNDE
KAYBOLABİLİYOR.

TOPLUMUN VE KAVRAMLARI
NIN, HİÇLİĞİN İÇERİSİNDE
ERİYİP GİTMESİ, YABANCI
OLDUĞUMUZ HALDE YAKINLIK
DUYGUSUNUN
HATIRLANMADIĞI, ŞAÇMALAMA
KEYFİNİN SIRADANLAŞMAYA

DÖNÜŞTÜĞÜ ANLAR(mı)
susmamızı hatırlatıyor bizlere .
Teslim olduğumuz iç güdüle-
rimiz korkularımızla birleş-
tiğinde, dış evrenin parçalanı-
şını sessizce izleme lüksümüz
var(mı)dır. Sanatçıların
“ahlak”lılığının politik
sakınımları onu yansız,
arınmış korku kozası içinde,
saflığa ulaştığı görüntüsüne
büründürebilir, “ahlak”sızlığın
nın göstergesi de sayılabilir.

Popüler kültürsüzlülüğümüz
egomuzla birleştiğinde haz
verici duyarsızlıklar içerisinde
yaşamayı da öğretiyor bizlere,
ama (alıştırılmamızda) Sonun
acı veren habercisi gibi.

Parçalanmaların hızlandığını,
kişilik akıntılarının kokuştugu
anlarda, sanatın iyi yapılmış
türlerinin dünyayı kurtarabi-
leceği, değiştirilebileceği
umutlarının...çevrenin
yönlendirici, yayıcı, toplayıcı
safında duranların Tecavüzü
güncelleştirerek yok saymaları
can yakıyor , teslimiyetten
uzak,muhafif tavrını (sınıırını
çizmediği) sesli suskunluğuyla
içine akıtması, tecimsel
güçlerin safında ya da onların
elinde bir karşı hamleye
dönüştüğünü yaşayarak öğrenir
sanatçı .Ama bu süreç sanatın
metalaşmasının kaçınılmaz

sonucudur... Bu sonuç
yaşamın her alanında kendini
gösterdikçe, kaçınılmaz olarak
çıkarcılığın taraf olma
içgüdüsunü tetiklediğini ibretle
seyrediyoruz. Anlatımsızlığın
yüzeyde kendini bulmaya
başladığında sorumsuzluğun
çekiciliği benim bireyselleş-
meme ve parçalanmama,
savrulmama, sorgulamama, yol
açan kendimi tanımlama
süreciyle dışta gelişen alt üst
oluşumların birbirleriyle var
olup, sonuçlarının yırtıcılık,
bireysel şiddet, karşı duruş,
yaşanmış ama söylencelik
olmamış (işkencelerin)
biriktirilmiş tortuların ve
bilgilerin vücut bulmasıdır.
Sanatın geniş (otlaklarının)
bereketli alanlarında yayılan
kalabalıklar kendi bilinçlerini
emanete bırakarak inkarı esas
alan ve sunulan yeninin
pazarlanmasının bir aracı
olduğunu görmedikleri sürece
bu savrulmalar devam edecek-
tir. Aracıyı savuşturarak
bulduğunuz zaman
görselliğin katkısız hali
büyüleyici hale gelebilir.

İçine girdiğim zamansızlığın
dış dünyanın acımasız sert ve
gittikçe soysuzlaşan ilişkileri,
üretilen işlere yansımaması
olanaksız. Sokakta savrulan
yaşamları, duyulmayan

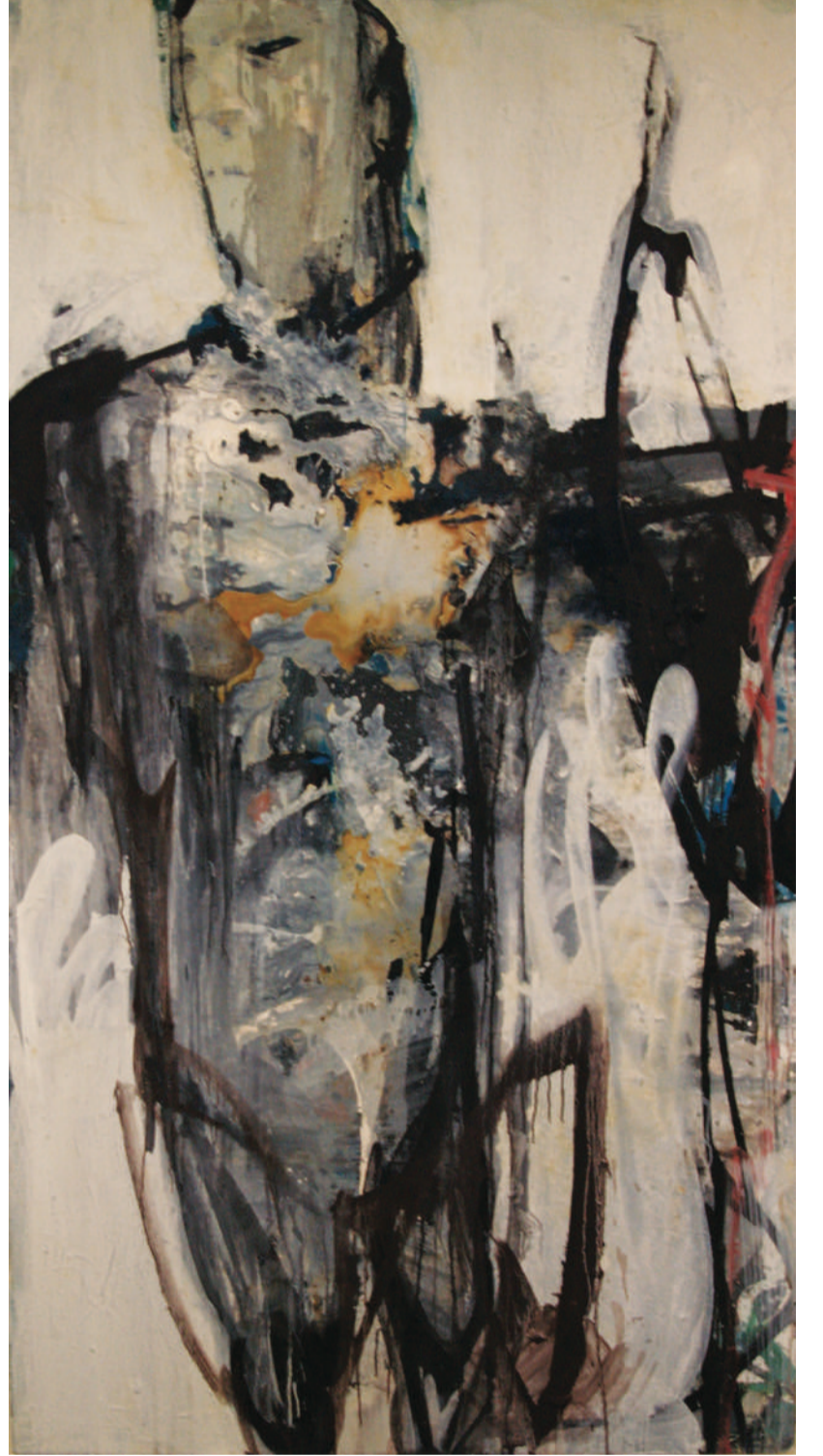
çığlıkları, hissettirilmeyen
özgürlükleri, karşılıklı
açlıkları, yırtıcı hazları, yalanla
doldurulan yaşamları, şiddetin
kanıksandığı ve içselleştiği,
faşizmin estetize edilmeye
çalışılıp, hayatın içine
sokulması bu zamansızlığın
içerisinde yüzeyde sert sanılan
düşünölmüş savrukluğa,
renksiz soğuklukta, çizgisel
dokunuşların sonunda kirli bir
yorgunluğun hazzı, sonuçta
yeni bir zamansızlıktı yaşanan.

Sanat politikanın kirliliğine ve
düzeysizliğine uzak olduğu
kadar, sanatçı evrensele
dokunuşu politiktir, muhaliftir,
ilericidir , yaratıcılığı yaşamın
kargaşasından gelir, durağan
hızından beslenir. Çılgılığını
betimler,haykırışını paylaşır.
Hayatın her yerindedir olması
gerektiği gibi...
Meleklerin abartılmış saflığı
sorgulanarak yalnızlığa terk
edilecek, dönüşerek
(insanlaşma) sürecini tamam-
layacak ne yazık ki...

ZAMANSIZLIĞA SİĞİNDİK Mİ.

İSİMSİZ UNTITLED, 2012
TUVAL ÜZERİ YAĞLIBOYA OIL PAINTING ON CANVAS, 200 x 150 cm

İSİMSİZ UNTITLED, 2012
TUAL ÜZERİ YAĞLIBOYA OIL PAINTING ON CANVAS, 100 x 180 cm

iSİMSİZ UNTITLED, 2012
TUVAL ÜZERİ YAĞLIBOYA OIL PAINTING ON CANVAS, 150 x 190 cm

WHEN THE WRATH OF TIME SPEEDS DOWN UPON US... WHEN THE MOANS, MUTTERINGS AND AVOIDANCES IMPRISON US AT A TIME WHEN THE DARKNESS HUNKERING UPON US MORE AND MORE EVERY HAS ISOLATED US WITH ALL ITS MIGHT, OUR REACTIONS SLOW DOWN, OUR THOUGHTS BECOME MUDDLED.

THE PRIMITIVE DRIVE OF THE ARTIST AND ART ITSELF TO EXIST, ITS HYSTERIA OF GIVE AND TAKE WITH THE DISINTEGRATED, SHALLOW AND SLIPPERY 'NEW', ITS TEMPTATION TO BE OWNED AND CONSUMED, INEVITABLY CALLS FORTH THE PROPENSITY FOR PROFIT. POPULARITY'S WISH TO FORNIFICATE WITH LIFE, THE REJECTION OF SOCIAL DRIVES, COMMERCIAL ADDICTION BECOMING HABITUAL HAVE ALL TURNED THE STAGE INTO A DAMP, SMEARED STRUCTURE. THE CONCEPTUALITY INTENSIFIED BY NOT PRODUCTION BUT PERCEPTION, CAN AT TIMES BE SWALLOWED UP BY THE DEEP PIT OF SILENCE MADE UP OF OUR SCREAMS.

(IS IT) THE MOMENTS WHEREIN THE SOCIETY AND ITS CONCEPTS MELT AWAY INTO THE NOTHINGNESS, WHEN WE ARE ESTRANGED, FEELINGS OF FAMILIARITY FORGOTTEN, THE PLEASURE OF SPROUTING NONSENSE BECOMING BANAL, (that) remind us to be silent. (Do) we have the luxury to watch the disintegration of the outer universe in silence when the instincts we have given ourselves over to have become one with our fears. The politic discretion of the artist's 'moral'ity can clad the him/her with a neutral, sterile cocoon of fear, the perception that he/she is purified, it can however also be perceived as an indication of a 'moral'ity.

Our popular lack of culture meeting with our ego can also teach us to live within the pleasurable callousness; still this (complacency) seems to be the sad harbinger of the End.

When disintegration has gained speed, the discharges of personality have putrefied,

the hopes that well done art could save the world, change it... The fact that those standing on the leading, spreading, gathering section of our surroundings contemporize Rape and ignore is hurtful, the artist learns through experience that his (undefined) vocal silent internalization of his un-submitting dissenting stance becomes part of the commercial powers or a tool in their hands. However this process is an inevitable result of the commodification of art... We watch with foreboding as this result surfacing in every part of life inevitably triggers the instinct of self-interest to take a side. The attraction of irresponsibility once inexpressiveness starts to find itself on the surface, my process of self-identification that causes me to question, to become individualized, fragmented and scattered, coexists with the outside constructs of the high and low. It is the embodiment of their results, the destructiveness, personal violence, and opposition with the lived but not

mythicized collected residue (torture) and knowledge. As long as the crowds that spread out over the vast, and fertile [grazing] grounds of art, check-in their consciousness, and remain blind to the fact that based on denial the promotion of the new is merely an intermediary, these scatterings will continue. If we were to avoid the intermediary and meet in person the unadulterated visual may as well become bedazzling.

That the works remain unaffected by the solitude I am in or the brutal, pitiless and bastardized relationships of the outside world is impossible. After all what we experience is a new timelessness wherein lie the lives lost on the streets, the unheard screams, the freedoms taken, the hunger, the destructive pleasures, the lives filled with lies, that violence is inured and internalized, the attempt to aestheticize fascism and inserting it into daily life. Within this timelessness is a

thought-out scattering seemingly solid on the surface, a colorless cold, and at the end of linear touches the pleasure of a dirty exhaustion.

As distant as art is from the dirt and vulgarity of politics, the artists' touch upon the universal is political, dissenting, progressive, the artist's creativity originates in the chaos of life, it feeds off of its static speed.

The artist depicts his scream, shares his cry. He is everywhere in life, as it is supposed to be... The exaggerated purity of angels will unfortunately be questioned and abandoned to solitude; it will transform and complete its process (of humanization)...

Have we TAKEN REFUGE WITHIN TIMELESSNESS,

İSİMSİZ UNTITLED, 2012
TUVAL ÜZERİ YAĞLIBOYA OIL PAINTING ON CANVAS, 180 x 150 cm

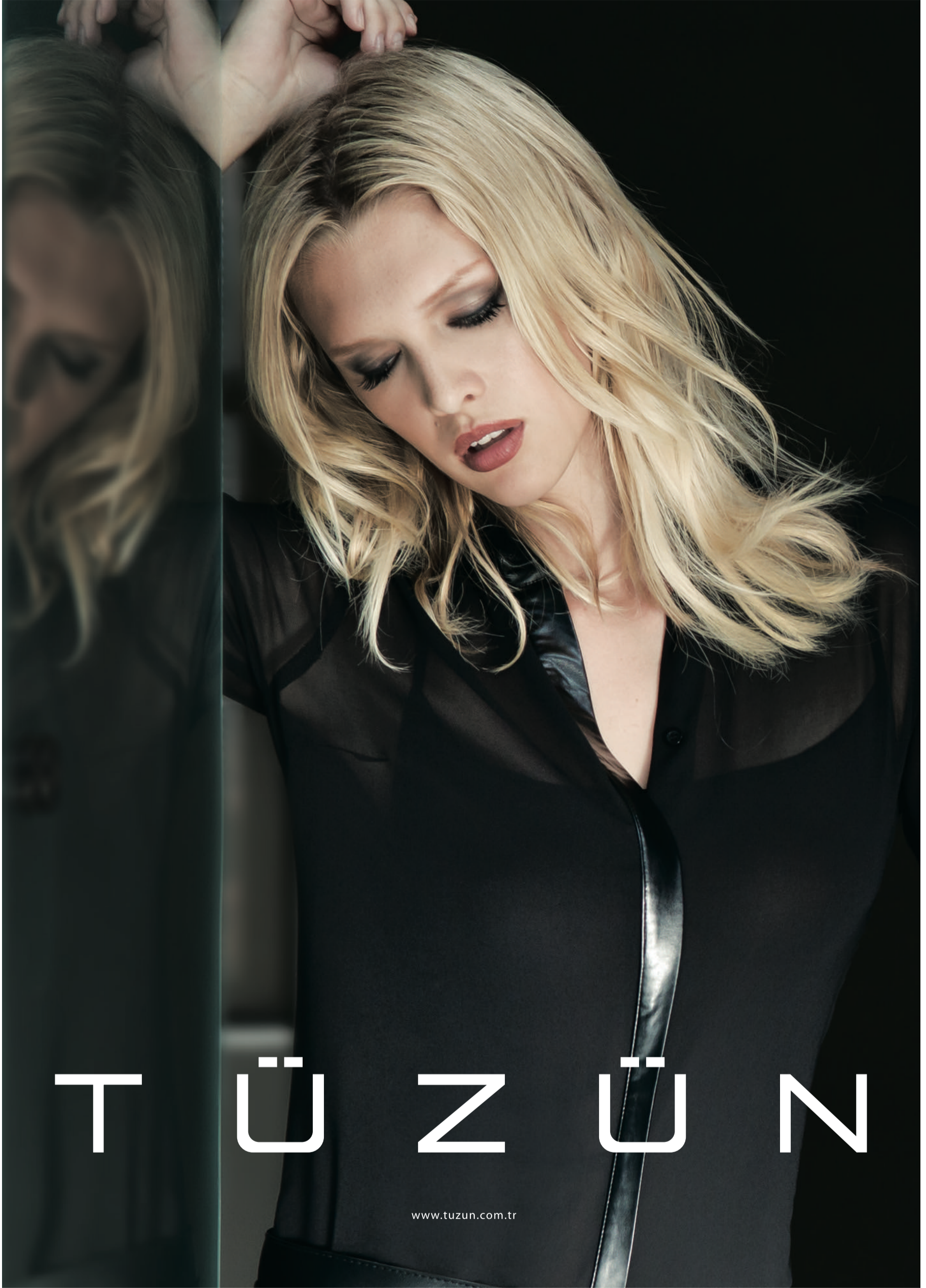

SEÇİLMİŞ SERGİLER *SELECTED EXHIBITIONS*

- 1989 Siyah Beyaz Sanat Galerisi, ANKARA
- 1990 Siyah Beyaz Sanat Galerisi, ANKARA
- 1992 Kaleiçi Sanat Galerisi, ANTALYA
- 1992 Sanart – 92, ANKARA
- 1993 VRART Sanat Galerisi, İSTANBUL
- 1999 Halk bank Sanat Galerisi, ANKARA
- 1999 Cumhuriyetin 75 yılında Türk Ressamları, ANK. İST.
- 2001 Galeri ARTI, ANKARA
- 2002 U.P.S. Derneği Karma resim sergisi, ANKARA
- 2003 Karaca Sanat Galerisi, ANKARA
- 2004 Aspat açık hava Atölyesi etkinlikleri, BODRUM.
- 2005 ANK. ART. Sanat Fuarı.
- 2006 1. Güneyde Kesişen Çizgiler Çukurova Sergileri, ADANA
- 2007 İstanbul 17. Sanat Fuarı: Maltepe Sanat Merkezi
- 2007 Siyah Beyaz Sanat Galerisi, ANKARA
- 2008 "Tünel" Çağdaş Resim Heykel Sergisi Erenus Sanat Galerisi, İSTANBUL
- 2009 Siyah Beyaz Sanat Galerisi 25. yıl sergisi, ANKARA
- 2009 Siyah Beyaz Sanat Galerisi 25. yıl sergisi Sofa Hotel, İSTANBUL
- 2009 5. Buluşma Cef Sanat Galerisi, İSTANBUL
- 2009 Siyah Beyaz Sanat Galerisi, ANKARA
- 2010 The Sofa Hotel & Resorts Art*8, İSTANBUL
- 2010 International Art center, İSTANBUL
- 2011 Contemporary Istanbul, Siyah Beyaz Sanat Galerisi

GELECEK SERGİ *UPCOMING EXHIBITION*

ŞEVKET ARIK HER ŞEY SENİN İÇİNDE // *EVERYTHING IS WITHIN YOU* 15.02.2013 - 13.03.2013

TÜZÜN

www.tuzun.com.tr

**SİYAH
BEYAZ**

SİYAH BEYAZ SANAT GALERİSİ

kavaklıdere sokak 3/1-2 06540 kavaklıdere ANKARA TURKEY

t 0312 428 2641 f 0312 427 0005

www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com

tasarım: sera sade baskı: rekmay